

РЕШЕНИЕ

№ 679

София, 21.01.2015

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на втори декември две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ТОДОР ТОДОРОВ

РОСЕН ВАСИЛЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 411/2014. ☐

Росица Тодорова
ТОДОР ТОДОРОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 36 от Закона за съдебната власт.

Образувано е по жалба на Николай Миланов Николов, от гр. Шумен срещу решение на Висшия съдебен съвет, по допълнителна точка 2 /втора/ от протокол № 50 от заседанието на ВСС, проведено на 12.12.2013 г., с което са оставени без уважение възраженията му за недопускане в конкурсите за първоначално назначаване, обявени с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 42 / 31.10.2013 г., както следва: Апелативен съд гр. София - гражданска колегия 1 (една) свободна длъжност за „съдия“; Апелативен съд гр. София - наказателна колегия - 2 (две) свободни длъжности за „съдия“; Апелативен съд гр. София - търговска колегия - 2 (две) свободни длъжности за „съдия“; Административни съдилища - Административен съд - София-град - 1 (една) свободна длъжност; Административен съд - Бургас - 1 (една) свободна длъжност; Административен съд - Велико Търново - 1 (една) свободна длъжност; Апелативните прокуратури - Апелативна специализирана прокуратура - 1 (една) свободна длъжност; Апелативна прокуратура - София - 1 (една) свободна длъжност; Апелативна прокуратура - Варна - 1 (една) свободна длъжност. Поддържат се оплаквания за незаконосъобразност поради съществени нарушения на

административнопроизводствени правила, неточно прилагане на материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона - основания за отмяната или обявяване нищожността на оспорения акт по чл. 146, т. 3, т.4 и т.5 АПК.

Ответникът по жалбата - Висшият съдебен съвет изразява становище за неоснователност на същата. В подробни писмени бележки развива доводи за несъответствие на твърденията на жалбоподателя с фактическите обстоятелства по спора и незаконосъобразност на развитите от него съображения по прилагането на материалния и процесуалния закон. Претендира разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, като прецени доказателствата по делото, оплакванията и становищата на страните, прие за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 36 от Закона за съдебната власт, при отсъствие на процесуални пречки за нейното разглеждане и наличие на всички положителни процесуални предпоставки по възникване и упражняване правото на съдебно оспорване, поради което е процесуално допустима.

По делото е установено, че с решение по протокол № 42 от заседание, проведено на 31.10.2013 г. Висшият съдебен съвет е обявил на основание чл. 180, ал. 1 и чл. 178, ал. 1 от ЗСВ, във връзка с решение на ВСС по пр. № 36 / 19.09.2013 г., т. 11, т.12 и т.13 конкурс за първоначално назначаване и заемане на 1 (една) свободна длъжност за „съдия“ в Апелативен съд гр. София - гражданска колегия; 2 (две) свободни длъжности за „съдия“ в Апелативен съд гр. София - наказателна колегия; 2 (две) свободни длъжности за „съдия“ в Апелативен съд гр. София - търговска колегия; 1 (една) свободна длъжност в Административен съд - София-град; 1 (една) свободна длъжност в Административен съд - Бургас; 1 (една) свободна длъжност в Административен съд - Велико Търново; 1 (една) свободна длъжност в Апелативна специализирана прокуратура; 1 (една) свободна длъжност в Апелативна прокуратура - София и 1 (една) свободна длъжност в Апелативна прокуратура - Варна.

Николай Миланов Николов е подал документи за участие в изброените конкурси като с решение по протокол № 63 от 03.12.2013 г. Комисията по предложенията и атестирането /КПА/ на ВСС не го е

допуснала до участие, приемайки че не отговаря на изискванията на чл. 162, т.3 ЗСВ. Срещу това решение жалбоподателят е подал възражения, които КПА е оставила без уважение, излагайки конкретни мотиви в решение по протокол № 65 / 09.12.2013 г., по които е предложила на Висшия съдебен съвет да ги остави без уважение.

С решение по допълнителна точка 2 /втора/ от протокол № 50 от заседанието, проведено на 12.12.2013 г. Висшият съдебен съвет е оставил без уважение възраженията му за недопускане в конкурсите за първоначално назначаване, обявени с решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 42 / 31.10.2013 г., както следва за Апелативен съд гр. София - гражданска колегия 1 (една) свободна длъжност за „съдия“; Апелативен съд гр. София - наказателна колегия - 2 (две) свободни длъжности за „съдия“; Апелативен съд гр. София - търговска колегия - 2 (две) свободни длъжности за „съдия“; Административни съдилища - Административен съд - София-град - 1 (една) свободна длъжност; Административен съд - Бургас - 1 (една) свободна длъжност; Административен съд - Велико Търново - 1 (една) свободна длъжност; Апелативните прокуратури - Апелативна специализирана прокуратура - 1 (една) свободна длъжност; Апелативна прокуратура - София - 1 (една) свободна длъжност; Апелативна прокуратура - Варна - 1 (една) свободна длъжност. Резюмирани от мотивите на решението основанията на кадровия орган са следните: „Кандидатът Николай Миланов Николов не отговаря на изискванията, уредени в чл. 162, т.3 ЗСВ, а именно не притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на КЕПБМ. С протокол № 5 от заседание на ВСС, проведено на 08.02.1995 г. Николай Николов е бил освободен от длъжност „районен прокурор“ при РП - гр. Сливен, на основание чл. 131, ал.1, т.4 и чл. 27, т.3 от ЗСВ /отм./, поради трайна фактическа невъзможност да изпълнява служебните си задължения за повече от една година, установено по съответния ред. Този факт е установен, след като ВСС е констатирал, че за периода 08.11.1993 г. - 02.02.1995 г. Николов не е решил нито една преписка, не е водил разследване, не е внасял обвинителни актове. По-голяма част от болничните листове, които е представял тогава са обявени за неправилно издадени и обезсилени. Според данни на Националната следствена служба на 26.09.2012 г. на лицето Николай Миланов Николов е повдигнато обвинение по досъдебно производство - сл. дело № 22 / 2008 г. по описа на Столична следствена

служба, за престъпление по чл. 209, ал.1 от НК за измама и въвеждане в заблуждение и чл. 210, ал.1 от НК за измама на длъжностно лице. Срещу адв. Николай Миланов Николов е образувано дисциплинарно дело, което е прекратено с определение от 18.09.2009 г. на Висшия дисциплинарен съд на Адвокатурата на Република България, поради изтекла давност. Пред Софийски градски съд са заведени следните наказателни дела срещу лицето Николай Миланов Николов - НОХД № 3933 / 2009 г., обединено с НОХД № 8157 / 2010 г. под нов № 17572 / 2012 г. на 6 състав - насрочено за 24.01.2014 г. по описа на СРС."

Процедурата по провеждане на конкурси за първоначално назначаване в органите на съдебната власт е уредена в раздел II на ЗСВ чл. 176 и сл. Според чл. 180 ЗСВ, Висшият съдебен съвет обявява отделен конкурс за всеки орган на съдебната власт чрез обнародване на решението в Държавен вестник и публикуването му в един централен всекидневник и на страницата на ВСС в интернет. Разпоредбата на чл. 181, ал. 2 ЗСВ сочи, че в конкурса за първоначално назначаване може да участва лице, което отговаря на изискванията по чл. 162 ЗСВ и има стажа по чл. 164 ЗСВ за длъжността, за която е обявен конкурсът. Разпоредбата на чл. 162 ЗСВ изчерпателно изброява седем групи изисквания, на които трябва да отговаря лицето, което е кандидатствало за участие в конкурс за първоначално назначаване в органите на съдебната власт. За съдия, прокурор и следовател може да се назначи лице, което има само българско гражданство; има висше образование по специалността "Право"; преминало е стажа, определен в ЗСВ, и е придобило юридическа правоспособност; притежава необходимите нравствени и професионални качества, съответстващи на Кодекса за етично поведение на българските магистрати; не е осъждано на лишаване от свобода за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията; не е дисциплинарно освободено от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет за накърняване престижа на съдебната власт; не страда от психическо заболяване.

Съгласно чл. 182 ЗСВ Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи извършва проверка на документите и допуска за участие в конкурса всички кандидати, които отговарят на условията по чл. 181 ЗСВ, съставя списъци които обявява на страницата на ВСС в интернет като в списъка на лицата, които не са допуснати до участие се посочва и

основанието за недопускане.

Комисията по професионална етика има правомощия да прецени качествата на кандидата въз основа на писмените доказателства. Тя не е регистриращ орган и преценката ѝ дали съответния кандидат отговаря на изискването по чл. 162, т.3 ЗСВ е правомощие, което реализира с оглед критериите, заложили от Кодекса за етично поведение на българските магистрати. Описаните в нейното решение основания, възприети и от ВСС са извършени в съответствие с доказателствата по административната преписка и не се опровергават от останалите доказателства по делото.

Кодекса за етично поведение на българските магистрати /КЕПБМ/ е приложим към всички съдии, прокурори и следователи, членове на Висшия съдебен съвет, инспектори в Инспектората към ВСС, наричани за нуждите на този кодекс - магистрати. Кодексът е изготвен в съответствие с Конституцията на Република България, Закона за съдебната власт, препоръките на Комитета на министрите на Съвета на Европа за статута на съдии, прокурори и разследващи органи, както и всички други национални и международни актове, които регламентират дейността на магистратите в Република България.

Залегналите в кодекса правила са възприети от ВСС и помощните му органи като критерии за оценка качествата на лицата, кандидатстващи в конкурсите за назначаване на магистратски длъжности в съдебната система. Правната етика е етичният код, управляващ поведението на тези, които практикуват право, както и на тези, които практикуват в правния сектор.

Визираните изисквания към кандидатите за заемане на магистратски длъжности се установяват от ВСС и помощните му органи от представените документи за участие в конкурсите и събраните служебно доказателства за установяване на фактите от значение за извършване на преценката за наличието на необходимите нравствени и професионални качества. При установените от ВСС негативни данни за освобождаване от магистратска длъжност и за образувани наказателни дела от общ характер следва извод, какъвто е приел и административният орган, че жалбоподателят не притежава необходимите нравствени и професионални качества за заемане на длъжностите, за които са обявени конкурсите, до които не е допуснат до участие. Твърденията и доказателствата за наличие на образователни и квалификационни степени не са достатъчни за да се приеме наличието на

материалноправните предпоставки по чл. 162, т. 3 ЗСВ. Обстоятелствата при които кандидатът е бил освободен от заемане на магистратска длъжност също са от значение в случая за преценката на изискванията на КЕПБМ. ВСС законосъобразно е приел, че поведението на жалбоподателя, довело до освобождаването му от магистратска длъжност е сред фактите от значение за цялостната преценка по чл. 162, т. 3 ЗСВ.

Образуваните наказателни дела от общ характер не е сред изричните законови предпоставки, забраняващи участието в конкурс, но поставя под съмнение репутацията на кандидата да заеме магистратска длъжност предвид правната конкретика по тях. В случаите по чл. 230 ЗСВ когато срещу съдия, прокурор и следовател е образувано наказателно производство от общ характер ВСС може да го отстрани от длъжност, а в случаите по чл. 132 от Конституцията на Република България когато е привлечен като обвиняем ВСС временно го отстранява от длъжност.

Неоснователни са доводите за нарушаване на административнопроизводствените правила при издаване на решението. Неизслушването на жалбоподателя не е нарушение на процедурата тъй като фактите от значение за правилното разрешаване на въпроса с участието му в конкурса са установени и изводите въз основа на тях не могат да се променят с изслушването на отстранения кандидат. В конкурсната процедура ВСС няма задължение да провежда лична среща с кандидатите - в този смисъл решение № 11104 / 30.08.2012 г. по адм. дело № 1061 / 2012 г. на Върховния административен съд, седмо отделение.

Неоснователни са и останалите доводи, развити в жалбата на Николай Николов срещу решение на Висшия съдебен съвет, по допълнителна точка 2 /втора/ от протокол № 50 от заседанието на ВСС, проведено на 12.12.2013 г.. Протоколът на ВСС е официален свидетелстващ документ, който се изготвя на основание водена на заседанието стенограма, в печатен формат, подписан от стенографите и председателстващия заседанието. Твърденията за неговото манипулиране, обусловени от липса на кворум и мнозинство при постановяване на оспореното решение са неоснователни. В протокола не е отразено отсъствието на членове от ВСС, следователно за процесното заседание кадровият орган е действал в своя пълен състав. Отразени са проведените разисквания, изказвания, гласувания.

Решение по допълнителна точка 2 /втора/ от

протокол № 50 от заседанието на ВСС, проведено на 12.12.2013 г. е прието с явно гласуване при необходимия кворум и мнозинство и обективира ясно волеизявлението на административния орган, поради което не са налице основания същото да се счита за невалидно поради опорочаване на волята на членовете при приемането му. Твърденията за нищожност са недоказани и неоснователни. При издаването на оспорения акт не са участвали лица, за които са били налице основания за отвод. Наред с това в административната фаза на производството от страна на жалбоподателя не е бил правен такъв.

Неоснователни са доводите на Николов за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила във връзка с проведеното явно гласуване. Съгласно чл. 34, ал.2 ЗСВ решенията се приемат с мнозинство повече от половината от присъстващите членове на Висшия съдебен съвет с явно гласуване, освен когато Конституцията изисква друго. Разпоредбата на чл. 131 от Конституцията на Република България предвижда, че решенията на Висшия съдебен съвет за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи, както и предложенията, които той прави по чл. 129, ал.2, се приемат с тайно гласуване. Конкретният случай не попада в посочените хипотези, поради което е приложимо общото правило на чл. 34, ал.2 ЗСВ.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че атакуваното решение противоречи на целите на Закона за съдебната власт. Целта на конкурсната процедура е кадровото обезпечаване на съдебната система, във връзка с функционирането на конкретните нейни звена, за които е стартирана процедурата по избор на магистрати и в изпълнението именно на тази цел се осъществени всички предприети действия по провеждане на обявените конкурси. Липсват конкретни обстоятелства, които да обуславят извод, че оспореният акт противоречи на целта до участие в конкурсите да бъдат допуснати определени кандидати, които отговарят на изискванията на чл. 162, чл. 164 и чл. 181 ЗСВ.

При така изложените съображения, настоящият състав на Върховния административен съд намира жалбата на Николай Миланов Николов, от гр. Шумен срещу решение на Висшия съдебен съвет, по допълнителна точка 2 /втора/ от протокол № 50 от заседанието на ВСС, проведено на 12.12.2013 г., за неоснователна и като

такава следва да бъде отхвърлена.

Отчитайки изхода на спора пред настоящата инстанция със заявеното от ответника искане за разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение, Върховният административен съд намира същото за основателно. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК във връзка с чл. 8 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. по т. д. № 5 / 2009 г. на Общото събрание на Върховния административен съд определя същите на сумата от 300,00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предложение последно АПК, Върховният административен съд, шесто отделение

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Николай Миланов Николов, от гр. Шумен срещу решение на Висшия съдебен съвет, по допълнителна точка 2 /втора/ от протокол № 50 от заседанието, проведено на 12.12.2013 г..

ОСЪЖДА Николай Миланов Николов, от гр. Шумен да заплати на Висшия съдебен съвет сумата от 300,00 /триста/ лева, разноски за настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред петчленен състав на Върховния административен съд.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Александър Еленков
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Тодор Тодоров
/п/ Росен Василев